

EUSKAL-ERRIYARI. ¹

Airea: «Gernikako arbola
Da bedeinkatua.»

Zuzaz gogoratzean,
Euskaldun Erriya,
Oso mugidatzen zait
Izate guztiya:
¡Añ ederra da zure
Kondaira garbiya!
¡Añ zerade neretzat,
¡Añ! maitagarriya!

¿Nola ez zu maitatu,
Lur aukeratua,
Biyotz-guziz, bazera
Nere sor-lekua?
¿Badet zugan igaro
Aurtasun gozua?
¿Zugan ikasi badet
Euskara dontsua?

Chit asko dira zure
Mendi pozgarriyak,
Milla urte dituzten
Aritzez jantziyak:
Baña geiago dira
¡Bai! zure gloriyak,
Geiago zuk dituzun
Doai ugariyak.

Zure izkuntza garbi
Chit antziñakoa,
Da munduko denetan
Berdin gabekoa:
Chori-kantuak bañon
Otseztiyagoa,
Dirudi Zerutikan
Etorritakoa.

Zure mendi-tartean
Ezkutaturikan,
¡Zenbat birtute dauden
Ikus-gaberikan!
Ala biolchoa-re
Ostopeturikan,
Ezagutzen da bere
Likurtagatikan.

Ez det iñon arkitzen,
¡Nere erri maitea!
Leku bat, zu bezela
Doaiyez betea:
Choriya dagon eran
Kabiyan gordea,
Zugan bizi dedilla
¡Beti! birtutea.

KARMELO ECHEGARAY-KOAK.

(1) Composicion premiada con una *medalla de plata* ofrecida por la Asociacion Euskara de Navarra, en el Certámen científico, literario y artístico celebrado en Pamplona en Julio de 1885. (Véase pág. 202.)